

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **X**, zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2020, č. j. 22 A 34/2020 - 47,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 3. 2020, č. j. MV-18818-4/SO-2020, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 19. 12. 2019, č. j. OAM-38196-8/DP-2019, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“) zastaveno řízení o žádosti žalobce o (prodloužení) povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu u Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že vykonává čtyřsemestrální studium na Slezské univerzitě v Opavě, kde již řádně zaplatil poplatek za studium za akademický rok 2020/2021. Předpokládaná délka studia je do 31. 8. 2021. Výkon rozhodnutí by tak pro stěžovatele prakticky znamenal nutnost vycestovat do Indie, přestože má na území České republiky již řádně uhrazené studium. Přiznání odkladného účinku přitom není v rozporu s důležitým veřejným zájmem České republiky a nevznikne jím újma žádným osobám. Stěžovatel již v řízení před krajským soudem doložil potvrzení o prezenčním studiu pro období od 1. 9. 2020 do 31. 8. 2021 vystavené Slezskou univerzitou v Opavě.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh

stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným, neboť stěžovatel doložil a prokázal, že mu v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám. Soud přihlédl zejména k tomu, že žalobce již uhradil poplatky studium a ve studiu na území České republiky řádně pokračuje. Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, byl by nucen vycestovat do země původu a jeho studijní úsilí by bylo zmařeno, a to i v případě, že by zdejší soud následně kasační stížnosti vyhověl. Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25). Je přitom nutné zdůraznit, že stěžovatel za dané situace fakticky nedisponuje platným pobytovým oprávněním (povolení k dlouhodobému pobytu se považuje za platné toliko do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti, srov. § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců). Lze proto vycházet z usnesení zdejšího soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 24, na která velmi přílehavě odkázal již krajský soud. Z těchto usnesení vyplývá, že k bezprostřednímu opuštění České republiky by sice stěžovatel mohl být donucen až v souvislosti s rozhodnutím o vyhoštění, nicméně po něm nelze spravedlivě požadovat, aby předcházel případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky. Zdejší soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl krajský soud v usnesení ze dne 21. 5. 2020, č. j. 22 A 34/2020 - 24, kterým žalobě stěžovatele rovněž přiznal odkladný účinek. Skutkový stav věci se ostatně od uvedeného dne nezměnil.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu